

เวทีพูนพลังครูครั้งที่ 1 : ครูสอนลักษณะนิสัยที่ดี

ช่วงนำเสนอการแลกเปลี่ยนกลุ่มย่อย 8 กลุ่ม และผู้ทรงคุณวุฒิ

วันเสาร์ ที่ 14 พฤศจิกายน 2558 ห้องประชุม วายุภักษ์ 6-7

โรงแรมเซ็นทรา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

ห้องเรียนรู้ที่ 8

ครูต้นเรื่อง : ครูไสว อุ่นแก้ว โครงการเพาะพันธุ์ปัญญา สกว.

เรื่อง : “ทำให้เด็กมีความมุ่งมั่นอดทนฝึกฝนตนเอง ผ่านการทำโครงการ”

ตัวแทนนำเสนอความรู้ : คุณสมควร วรสันต์ และตัวแทนคุณครูผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เนื้อหาการเรียนรู้ :

ความคิดเห็นจากคุณสมควร วรสันต์

ครูไสว อุ่นแก้ว ใช้เครื่องมือ “การทำโครงการวิทยาศาสตร์และการถอดบทเรียนสอนเด็กให้รู้จักตนเอง รู้จักชุมชนและมีจิตอาสา” มาสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่เด็กนักเรียน โดยเน้นฐานของจิตปัญญาศึกษาและเรื่องราวของการฝึกเรื่องวินัยเข้ามาเป็นแกนหลักในการสร้างกระบวนการเรียนรู้

จุดเริ่มต้นของการสร้างการเรียนรู้ คือ การเริ่มต้นที่ตนเอง ทั้งตัวครูและศิษย์จะมีกิจกรรมสร้างเสริมสมาธิ เพื่อเตรียมความพร้อมผู้การทำกิจกรรม

สิ่งสำคัญของการนำพาเด็กทำโครงการ คือ การพยายามทำโครงการอย่างต่อเนื่อง ครูต้องเปลี่ยนและพร้อมที่จะพาเด็กไปให้ถึงทั้งสองแกน คือ “แกนของวิชาการ” และ “แกนของลักษณะนิสัย”

สรุปโครงการเป็นเพียงเครื่องมือที่จะพานักเรียนไปสู่ความรู้และการบ่มเพาะนิสัยที่ดีไปพร้อม ๆ กัน จิตปัญญาจะเป็นเครื่องมือหนึ่งช่วยเป็นแรงผลักดันพานักเรียนไป โดยสิ่งสำคัญที่สุด คือ ครูต้องพร้อมที่จะนำพาเด็ก ต้องเปลี่ยนที่ครู ครูต้องมีความใจเย็นในการนำพาเด็กเรียนรู้ มีความอดทน รอคอย ในการรอครูจะมีการสังเกตกระบวนการเปลี่ยนแปลงในตัวเด็กแต่ละคน พัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน ครูมี

หน้าที่สังเกต ช่วยเหลือ แก้ไข และพัฒนาเด็ก คุณครูจะต้องรู้จักเด็กทุกคนทั้งในเรื่องลักษณะนิสัยและวิชาการ

ความคิดเห็นจากตัวแทนคุณครูผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (อ.ชุตีพร แข่งทองคำ โรงเรียนจิตลดา)

คุณครูต้องออกไปลุย เพราะโรงเรียนไม่ใช่แหล่งเรียนรู้ทั้งหมด ครูมีองค์ความรู้ แต่ก็ยังไม่รู้มาก ครูต้องออกไปหาความรู้เพิ่มเติม อีกทั้งครูยังต้องสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน โดยใช้จิตปัญญา เข้าใจ เปิดใจ นักเรียน และเปลี่ยนตนเอง เพื่อเป็นแม่แบบให้กับนักเรียน

ครูเปรียบเหมือนนักวิทยาศาสตร์ คือ ครูต้องช่างสังเกตนักเรียน เพื่อช่วยเหลือนักเรียน ที่จริงอาชีพครูเหมือนเอาทุกวิชาชีพมารวมกัน นักเรียนป่วยก็ช่วยรักษา นักเรียนมีปัญหาก็ต้องช่วยแก้ไข นักเรียนทะเลาะกันครูก็ต้องช่วยตัดสิน นี่คือนี่ที่ครูเจ้าให้กำลังใจกับเพื่อนครูในห้องเรียนรู้

ส่วนตัวของเด็กนักเรียนนั้น การสร้างนักเรียนก็เกิดจากฝีมือของครู คือ นักเรียนจะต้องมีแรงบันดาลใจ ครูเจ้พานักเรียนไปทุกที่ ๆ มีความรู้ พอนักเรียนมีความรู้ นักเรียนก็จะมองเห็นสิ่งต่าง ๆ รอบตัว พอเจอปัญหาก็ช่วยกันเริ่มทำโครงการ ซึ่งนักเรียนก็จะอยากค้นหา/แก้ปัญหาด้วยตนเอง เขาก็จะได้ความรู้จากการลงมือทำ รู้สึกว่าตนเป็นเจ้าของในการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนอยากทำด้วยตนเอง หน้าที่ของครูก็จะเบาลง เพราะครูมีเพียงหน้าที่ที่จะต้องประคองนักเรียนไปเท่านั้นเอง